

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. I. Explicatio cæremoniaë, quæ adhibetur in Purificatione sanctissimæ
Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

interrogavit; an capti sunt mente homines in hac regione, quod illucescente die pleno accendant ita candelas, & quantum observavi, candelas etiam certas? quid hauriant voluptatis ex impensis tam inutilibus, & facto omni sanæ menti adversario? Hæc interrogatio tam rudis, tamque temeraria petcelluit nos omnes admiratione, persuasitque nobis, illos esse vel inscios, vel impios; inscios, quibus explorata non essent nostræ religionis mysteria; impios, qui fannis & fœtibus vellent profcindere illa. Et hoc succendit Zelum charitativi nostri ductoris, ac vehementissimum in ipso excita-

vit desiderium, vel instruendi illos patienter, si essent inscij; vel arguendi illos vehementer, si essent impij: Verùm cum ipsos paulisper hæc super te explorasset, illico cognovit, plus illis esse inscitæ, quam malitiæ, adeoque ipsos indigere magis informatione, quam redargutione. Voluit ergo illis ante omnia id dare, quo magis indigebant, nempe nostrarum declarationem veritatum. Et ut inciperet ab intelligentiâ mysterij cui illusetant, ita nostram exorsus est Consultationem, quam confecturus totam integram cum ijs, & nostris presbyteris.

* *

ARGUMENTUM.

Explicatio Cæremoniæ, quæ adhibetur in Purificatione Virginis Sanctissimæ.

ARTICULUS I.

Cur opus sit habere intelligentiam nostrorum mysteriorum.

Religio composita est ex corpore & animâ, ut homines, qui proficentur illam; sensa interna sunt ipsius anima, & cæremoniæ exteriores sunt ipsius Corpus; & unio horum duorum constituit vitam Religionis, & horum separatio conciliat illius mortem, sicut separatio Corporis & animæ conciliat mortem hominis. Aspicere hominem, qui ambulat, qui agit, qui que conficit diversas adiones, est ipsum videre, sed non est ipsum cognoscere, sciendum id est, quod est in ani-

ma; oportet igitur ad hoc ipsum loqui, nobisque manifestare suæ intentiones animæ, suique sensa cordis, affectus & desideria, si bene cognoscere ipsum velimus. Quando aspexisses omnes cæremoniæ exteriores, quæ exercentur in unoquoque Religionis mysterio, non vidisses nisi ipsius corpus; oportet igitur, quatenus perfecte cognoscatur, ut totus hic exterior apparatus, qui obijcitur sensibus, loquatur tuo animo, tibi que exponat id, quid significet.

Aspes

Aspexistis transeundo unam splendidissimarum Cæremoniarum, quas usurpamus in Religione Christianâ: saltem hæc illa est, quæ resplendet majore cum lumine, cum hodie ubique accensa videre sit lumina, non solum hæc loci, sed in omnibus Ecclesijs mundi, ubi hodie omnes Christianos videre est eum accensâ cerâ in manibus: tanti in pleno die succensi ignes offuscant vobis oculos; tanta aspiciendo lumina vidistis nihil, nihilque hæc comprehendistis; Et interrogatis, an homines illi memento sint capti? Verum si cognoveritis spiritum & intelligentiam pulchræ hujus ceremoniæ, invenietis thesauros sapientiæ in illâ, quam perficiunt; actione.

Quando dicerem vobis, quod omnes hi ignes, quos vidistis, quique etiam accenduntur in totâ universali Ecclesiâ, sint ignes festivi, ignes gaudij, quod omnes Christiani concipiunt hodie ex Nativitate Dei sui, & Salvatoris sui; vel quod Ecclesia in terris, possidens per Nativitatem hanc eundem Deum, qui regnat in cælo in Majestate gloriæ suæ, imitari contendat cælum, resplendere volens totidem luminibus, quot stellæ in firmamento conspiciuntur à nobis: an perfringere id velletis notâ stoliditatis?

Vel quando vobis dicerem, quod publica hæc sit professio fidei ipsorum, & idonea declaratio præ-

digiorum, quæ inclusa in hoc mysterio, ubi Sanctissima Virgo concedit in Templum, quadraginta diebus à partu suo elapsis, portans in brachijs suis Filium suum Unigenitum, quem esse vult Deo quodque omnes Christiani imitentur ipsam, portantes in manibus suis symbolum Veritatis, quam illa portat in suis brachijs. Nos credimus, divinum hunc instantem esse Deum. Hominem, ipsamque verè portare Divinitatem & Humanitatem in Personâ suâ unitas; & ad representandum admirabilem hanc veritatem portant omnes Christiani cereos in manibus suis accensos.

Ardens cereus componitur ex cera & igne. Jam non habemus symbolum magis idoneum ad representandum Divinitatem, quàm ignem; *Deus noster ignis consumens est*; nec figuram magis luculentam Sanctissimæ Humanitatis quàm ceram, quæ est opus apium, quæ Sanctus Ambrosius appellat Matres Virgines, ed quod mel suum, ceram suam, & insuper fetus suos producant absque ullâ sexûs commixtione: nil habemus, inquam, quod melius representet Sanctissimam Humanitatem Infantis JESU, qui est opus omnino prodigiosum Matris Virginis omnium Virginum purissimæ: Sic cera juncta cum igne in cereo representat Divinitatem junctam Humanitati in Divino hoc Infante.

Cereus talis
census re-
presentat
Christum
Deum ac
Hominem,
Deut. 4.

Quæ rationes, cur Christiani portent candles accensas in festo purificationis,

O si haberetis intellectum illuminatum verâ cœli scientiâ, aspiceretis omnes Christianos in tam pulchro ordine incedentes, & cereum accensum in manibus portantes, velut totidem imagines & symbola Sanctissimæ Virginis: Ipsa portat divinum Infantem suum in brachijs suis, ipsi splendidam portant imaginem in manibus, cereum accensum, qui est cera & ignis, quod representat Divinitatem & Humanitatem unitas in Unigenito Sanctissimæ Virginis Filio. Ipsa igitur portat in Templum cereum benedictum, saculam æternitatis, quam ipsamet ex parte composuit, subministrando ceram Sanctissimæ Humanitatis, quamque Deus Pater tradidit ipsi totam ardentem & accensam, cum contulerit & dederit ipsi Divinitatem; & hæc etiam est causa, cur cereos accensos portemus in manibus, per quod renovanda nobis esset grati animi memoria cum sancto quodam Abbate, qui propter eam illi grates rependens aiebat: *Tu cereum preparasti, quem accipi.* Num quaereris adhuc, an homines isti sint mentis expertes, dum exercent ceremoniam tam plenam pietate, sapientiâ, & sanctitate?

Parva hæc lux, quam dare incipit hisce advenis, fuit quasi primus auroræ radius, qui paulisper incipit dissipare densiores noctis tenebras. Omnes oculi desiderant & diligunt lucem, quamvis non om-

nes possint magnum illius portare splendorem: Et omnes animi amant veritatem, etsi omnes non habeant robur ad portandam molem veritatum majorum: Hi viri, quibus ingenium erat naturale sat bonum, sed infelix ex eo, quod involutum esset profundæ ignorantie tenebris, quantum res Dei concernit, tantam hauriebant voluptatem ex eo, quod ipse dicebat illis, ut plures ei proponerent quaestiones, quatenus obstringerent sic ipsum ad sui prosecutionem descursus.

Tu dicis, quod ceremonia vestita sit ad honorandum vel imitandum Matrem Virginem, quæ vobis produxerit Deum-Hominem; permitto te credere omnia hæc mysteria, quæ non intelligo, sed admiror, quod hæc Mater Virgo, hæc Mater Dei, quæ tantæ debeat esse puritatis & sanctitatis, ut nec minima macula sit in illâ, concedat in Templum, & uti dicis, ut ibi Purificetur: Non video hujus rationem; Nam si tota est pura, quomodo indiget Purificatione? si non est tota pura, quomodo digna est habita, ut esset Mater Dei? Hoc erat satis appositè ratiocinari juxta rationem bonam naturalem, sed sapiens Ductor & Doctor noster egregiè respondit ipsi.

Verum est, Matrem hanc Virginem semper fuisse purissimam, ac Filium ipsius Unigenitum, qui
Deus

Cur hæc
Sanctissima
Virgo ven-
dar in tem-
plum, ut
purificetur?

Sancti-
Virgo
lino
obedi-
legi.

Deus & Homo est, esse Puritatem ipsam, sicque nec Filium, nec Matrem indiguissse Purificatione. Sed dederat Deus legem Judais, vi cuius obstringebantur omnes Matres ad tria; primùm, ut se presentarent in Templo quadagesimo die à partu Filij, non citiùs, nec tardiùs, ob-annotatas in ipsâ Lege rationes. Secundùm, ut offerrent Deo duos turtures, vel duas columbas in sacrificium, quatenus per hunc religionis actum purificarentur. Tertiùm, ut ipsæmet offerrent Filium suum Deo, velut donum ab ipso acceptum; & si erat primogenitus, consabatur specialiter pertinere ad Deum, in agnitionem beneficij, quòd totus populus receperat olim ab ipso, quando liberavit eos à servitute Egypti, eodem tempore occidens omnes Egyptiorum primogenitos, ut doceret timere eos Deum Hebræorum sicque eos obstringeret ad restituendum hunc populum libertati suæ. Ecce tibi legem!

Jam certum est, nec Filium, nec Matrem indiguissse Purificatione, eòquòd nihil purgandum haberent in suâ personâ; nihilominus observare volebant legem, & publicè externam illius exhibere cærimoniam; quòdquidem ceu exemplar servire debebant toti Israël's populo; & magis adhuc, quia exercebant in hâc actone plures magnas virtutes, quæ summè placebant Deo, quæque jam inci-

L. P. Isaac Consultas, Tom. III.

piebant operari salutem mundi; uti sunt, obedientia, humilitas, sumptuosa adoratio, Dei, sacrificium, oratio, devotio, & plures alij actus virtutis religionis; & tandem, quia antiqua lex, quam dederat Deus huic populo, hoc tempore exspirabat, & ipsemet Deus eo nomine veniebat, ut aboleret illam, & pro illâ legem stabiliret novam, æquum omninò videbatur, ut sepeliret etiam ipsemet illam honorificè in suâ personâ.

Sequitur ergò ipsos obligatos fuisse ad observantiam hujus legis, concludebat exin advena; sed videtur mihi sana repugnare rationi, dicere, obligatum esse Deum ad aliquam legem, vel Matrem suam alicui legi subjecisse, quam non nisi pro suis condiderat subditis. Desuper Presbyterorum aliquis, qui se nobis socium adjecerat, cuique nomen Methodius, sermonem exorsus dixit: Teneo pro certo, nunquam aliquam Matrem mihi obligatam fuisse ad legem Purificationis Sanctissimæ Virginis: Alter, cui nomen Glicæ, quantumcyus tuebatur contrarium: Quantum ad me, sustineo, nunquam magis Sanctissimâ Virgine aliquam Matrem obstrictam fuisse legi Purificationis: Ecce cui modò adhibenda fides, adjunxit advena? Audiamus libenter decisionem hujus controversiæ.

— (O) —

O O O O ARGU.

Controver-
sia pro ho-
nore San-
ctissimæ
Virginis.